

הכנסת השש-עשרה

הצעת חוק של חברת הכנסת לאה נס

פ/1501

הצעת חוק המידע הסביבתי, התשס"ד-2003

1. מטרה
- מטרת חוק זה להביא לשקיפות וגילוי מידע סביבתי לציבור, לקדם הגנה ושמירה על איכות נאותה של הסביבה, ומניעת פגיעה בסביבה ובבריאות הציבור.
2. הגדרות
- לענין חוק זה:
- "ועדה ציבורית" – ועדה שמונתה על-פי סעיף 9 ;
- "חומר מסוכן" – כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993¹ ;
- "מידע" – כהגדרתו בחוק חופש המידע, התשנ"ח – 1998² ;
- "מידע סביבתי" – מידע סביבתי הנו אחד או כל צירוף של אלה:
- (1) כל מידע הנוגע לאיכות הסביבה ;
 - (2) מידע הנוגע לאיכות הסביבה ויש לו השלכות על בריאות הציבור ;
 - (3) מידע כמפורט בדינים המנויים בתוספת לחוק זה ;
 - (4) מידע בדבר תקני סביבה ; נתונים על שחרורים ופליטות של חומרים מזהמים לסביבה, לרבות תקריות ; ממצאים בדבר בדיקות, דיגומים, נטורים של חומרים מזהמים ; רשימות מצאי של חומרים מסוכנים ; תוצאות מדידות קרינה לסוגיה ; מדידות רעש וריח ; סקרים סביבתיים ומחקרים למיניהם ; תסקירי השפעה על הסביבה ;
 - (5) תנאים נוספים שנקבעו ברשיון עסק, הנוגעים לאיכות הסביבה ובריאות האדם ;
 - (6) מידע נוסף שייקבע על פי סעיף 12.
- "מידע רציף" – מידע שהוא תוצאה של מדידות ו/או בדיקות תקופתיות ;
- "ממונה" – מי שמונה על-פי סעיף 8 ;
- "רשות" – כל אחד מן הגופים המנויים להלן על כל יחידותיהם ויחידות הסמך אשר שייכות אליהם :
- (1) הממשלה ומשרדי הממשלה ;

¹ס"ח התשנ"ג, עמ' 28.
²ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

- (2) הכנסת ;
- (3) רשות מקומית ;
- (4) תאגיד בשליטת רשות מקומית ;
- (5) תאגיד שהוקם בחוק ;
- (6) חברה ממשלתית וחברה בת ממשלתית כהגדרתן בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975³ ;
- (7) גוף אחר, הממלא תפקיד ציבורי, שהוא גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב]⁴, שקבע השר לאיכות הסביבה, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת ולמעט מוסדות ללא כוונת רווח ; קביעה כאמור יכול שתהיה לגבי כל פעילותו של גוף כאמור או לגבי פעילויות מסוימות ;
- (8) כל רשות נוספת בדין המנוי בתוספת לעניין מידע סביבתי מכוח דין המנוי בתוספת ;
- (9) כל רשות נוספת אשר תקבע על פי סעיף 12 .

"רשיון עסק" – כמשמעותו בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968⁵ ;

"שר" – השר לאיכות הסביבה ;

"תקרית" – דליפה, שפך, פיזור או דליקה של חומר מסוכן, שלא בתהליך הייצור או העיבוד הרגילים.

א. מבלי לגרוע מהאמור בכל דין אחר, תמסור רשות כל מידע סביבתי אשר ברשותה לממונה.	3.	חובת מסירת מידע
ב. בנוסף על האמור בסעיף קטן (א), תמסור רשות כל מידע נוסף על פי דרישת הממונה, מכוח סמכותו לפי סעיף 8 סעיף קטן (ב), לא יאוחר מ-30 יום מיום המידע.	3.	
א. רשות תמסור מידע לממונה בתדירות שאינה פחות מתדירות התהוות המידע על-פי אחת החלופות שלהלן לפי המועד המוקדם מביניהן :	4.	מועדים למסירת מידע
1. לגבי מידע רציף – לא יאוחר מ-12 שעות ממועד התהוות המידע ;		
2. לא יאוחר מ-15 יום ממועד התהוות המידע ;		
3. לגבי מידע מקוון (on-line) – באופן מיידי ורציף עם הכנסתו למערכת מקוונת.		
ב. על אף האמור בסעיף זה, רשות רשאית שלא למסור מידע אשר אין לפרסומו לפי סעיף 6 סעיף קטן (א).		

³ס"ה התשל"ה, עמ' 132.

⁴ס"ה התשי"ח, עמ' 92.

⁵ס"ה התשכ"ח, עמ' 204.

- פרסום מידע 5. א. הממונה יפרסם כל מידע סביבתי אשר ברשותו תוך 7 ימים מיום קבלת המידע לידי, למעט מידע רציף ומקוון אשר יפרסמו באופן מיידי.
- ב. רשאי הממונה לפרסם כל מידע אחר שנתקבל לידי לפי הוראות סעיף 8 סעיף קטן (ב) ואשר מצא בו עניין לציבור.
- ג. הממונה לא יפרסם מידע שהוא אחד מאלה:
- (1) מידע אשר בפרסומו יש חשש לפגיעה בבטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בבטחון הציבור או בבטחונו או בשלמו של אדם;
- (2) מידע שחל איסור לגלותו על פי כל דין.
- ד. הממונה אינו חייב לפרסם מידע סביבתי שהוא סוד מסחרי, סוד מקצועי או שהוא בעל ערך כלכלי שפרסומו עלול לפגוע פגיעה ממשית בערכו, וכן מידע הנוגע לעניינים מסחריים או מקצועיים הקשורים לעסקיו של אדם, שפרסומו עלול לפגוע פגיעה ממשית באינטרס מקצועי, מסחרי או כלכלי; למעט מידע שהוא אחד מאלה, עליהם חלה חובת פרסום:
- (1) מידע על חומרים שנפלטו, שנשפכו, שסולקו או שהושלכו לסביבה;
- (2) תוצאות של מדידת רעש, ריח וקרינה, שלא ברשות היחיד;
- (3) כל מידע שנתקבל על-פי הדינים המפורטים בתוספת לחוק זה.
- ה. בבואו לשקול אי-פרסום מידע מכוח הוראות סעיף קטן (ב), יתן הממונה דעתו, בין היתר, לענין הציבורי שבפרסום המידע מטעמים של שמירה על בריאות הציבור או בטיחותו, או שמירה על איכות הסביבה.
- ו. מידע שהממונה החליט שלא לפרסמו מכוח הוראות סעיף קטן (ב), יפרסם את סוג המידע, ואת הנימוקים המצדיקים את אי פרסום המידע, באותו האופן שבו מפורסם מידע על פי חוק זה.
- אופן הפרסום 6. פרסום כאמור בסעיף 5 יעשה באופן הבא:
- (1) בערכת מחשב לתקשורת אלקטרונית באמצעות האינטרנט;
- (2) באופן שיהא זמין ונגיש לכלל הציבור;
- (3) הפרסום יעודכן באופן שוטף;
- (4) מידע שפורסם במערכת כאמור בסעיף קטן א לעיל, יהיה מפורסם בה לתקופה של לפחות 7 שנים;
- (5) אופן הפרסום יאפשר חיפוש ושליפת נתונים מהירה ויעילה מן המערכת, אשר תאפשר ניתוח מחקרי של הנתונים.

7. הממונה על פרסום המידע
 א. ועדה ציבורית תמנה עובד משרד איכות הסביבה אשר יהא אחראי על איסוף וריכוז המידע הסביבתי טרם פרסומו, הכנתו לפרסום ופרסומו בפועל.

ב. הממונה רשאי לדרוש מרשות, ומכל גורם אחר, לפי שיקול דעתו, כל מידע סביבתי ו/או מידע אחר המצוי בתחום פעילותם, והדרוש לו לשם ביצוע תפקידיו; רשות או גורם כאמור ימסרו לממונה על המידע.

ג. הממונה רשאי להיעזר לצורך ביצוע תפקידיו, ולפי הצורך, בעובדי המשרד לאיכות הסביבה.

8. ועדה ציבורית
 א. השר ימנה ועדה אשר תהא אמונה על מינוי הממונה.

ב. הוועדה הציבורית תהיה בת חמישה חברים וזה הרכבה -
 (1) שופט בית המשפט בדימוס, שימונה על ידי שר המשפטים, והוא יהיה יו"ר הוועדה;

(2) נציג השר;

(3) נציב הדורות הבאים לכנסת או מי מטעמו;

(4) נציג של הגופים הציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה, שימנה השר, מתוך רשימת מועמדים שיגישו לו גופים אלה; לענין סעיף זה, "הגופים הציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה" – הגופים המפורטים בתוספת לחוק ייצוג גופים ציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה (תיקוני חקיקה), התשס"ג-2002⁶;

(5) נציג האקדמיה שתחום התמחותו באקולוגיה ו/או איכות הסביבה.

ג. הוועדה הציבורית תקבע את הדרכים להגשת מועמד לתפקיד הממונה על פרסום המידע, וכן תקבע את סדרי עבודתה, בכפף להוראות אלו:

(1) הוועדה תבחר את הממונה ברוב קולות;

(2) החלטה על מינוי תעשה, לא מוקדם מתשעים ימים ולא יאוחר משלושים ימים לפי תום תקופת כהונתו של הממונה המכהן; נתפנה מקומו של הממונה לפני תום תקופת כהונתו, ייעשה המינוי בתוך ארבעים וחמישה ימים מהיום שבו נתפנה מקומו.

9. כהונת הממונה
 א. תקופת כהונתו של הממונה תהיה חמש שנים מיום מינויו, והוא רשאי להתמנות שוב בתום תקופה זו.

⁶ס"ח התשס"ג, עמ' 118.

- ב. כהונתו של הממונה תפקע:
- (1) בתום תקופת כהונתו ;
 - (2) בפטירתו או התפטרותו ;
 - (3) בהעברתו מכהונתו.
- ב. במידה ופקעה כהונתו של הממונה לפרסום המידע ולא נתמנה ממונה אשר יחליפו, ימנה השר תוך 30 יום מיום פקיעת כהונתו של הממונה, עובד ממשדו אשר ישמש ממונה זמני עד אשר יתמנה הממונה.
10. העברת הממונה מכהונתו
- הוועדה הציבורית רשאית להעביר את הממונה מכהונתו בהתקיים אחד מאלה:
- (א) נבצר ממנו דרך קבע להמשיך למלא את תפקידו ;
 - (ב) באם לדעתה אינו ממלא את תפקידו כראוי, על-פי החלטה מנומקת.
11. ביצוע ותקנות
- א. השר הממונה על חוק זה, רשאי להתקין תקנות לביצועו.
- ב. בתקנות יקבע בין היתר:
- (1) אופן עדכון המידע הסביבתי המפורסם ;
 - (2) אופן שמירת המידע הסביבתי ופרסומו בהתאם להוראות החוק ;
 - (3) אופן העברת המידע מן הרשויות אל הממונה ;
 - (4) מידע נוסף אשר עליו תחול חובת פרסום ;
 - (5) רשויות נוספות עליהן תחול חובת מסירת מידע.
- ג. השר, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי לתקן התוספת.
12. סמכות בית המשפט
- א. על חריגה מהוראות חוק זה, ניתן להגיש עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים בהתאם להוראות חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000.⁷
- ב. על אף האמור בסעיף קטן (א), עתירה בנוגע למידע עליו הוצאה תעודת חסיון לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971,⁸ תידון העתירה בפני בית המשפט העליון.
- ג. על אף הוראות סעיף 6, רשאי בית המשפט להורות על פרסום מידע מבוקש, כולו או חלקו ובתנאים שיקבע, אם לדעתו העניין הציבורי בפרסום המידע, עדיף וגובר על הטעם לאי פרסומו, ובלבד שפרסום המידע אינו אסור על פי דין.

⁷ס"ח התש"ס, עמ' 190.

⁸ס"ח התשל"א, עמ' 421.

ד. החליט בית המשפט כאמור בסעיף קטן (ג), ירשום את הטעמים להחלטתו.

13. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מתוקפו של חיקוק המחייב, המתיר, או המסדיר באופן אחר מסירה או פרסום של מידע סביבתי, אלא להוסיף עליו.

14. תחילתו של חוק זה בתוך 30 ימים מיום פרסומו.

תוספת

1. מידע על פי סעיפים 55, 57, 105, 115, 116 לחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001.
2. מידע על פי סעיפים 5, 16 חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993.
3. מידע על פי סעיפים 52ה, 64א לפקודת בריאות העם.
4. מידע על פי סעיף 12 לחוק הגנת הצומח, התשט"ז-1956.
5. מידע על פי סעיף 10א לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968.
6. מידע על פי סעיפים 4, 5, 6 לתקנות רישוי עסקים (מפעלים מסוכנים), התשנ"ג-1993.
7. מידע על פי סעיף 41 לתקנות רישוי עסקים (הדברת מזיקים), 1975.
8. מידע על פי סעיף 3 לתקנות רישוי עסקים (סילוק פסולת חומרים מסוכנים), התשנ"א - 1990.
9. מידע על פי סעיפים 11, 14 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר ורעש ממחצבה), התשנ"ח-1998.
10. מידע על פי סעיף 4א לתקנות בריאות העם (איכותם התברואית של מי-שתייה), התשל"ד-1974.
11. מידע על פי סעיף 6 לתקנות בריאות העם (התקנת מכשיר מונע זרימת מים חוזרת), התשנ"ב-1992.
12. מידע על פי סעיף 3 לתקנות בריאות העם (קביעת תקנים למי שפכים), התשנ"ב-1992.
13. מידע על פי סעיפים 20כ, 44, 44כג, 150 לחוק המים, תשי"ט-1959.
14. מידע על פי סעיפים 9, 12, תקנות המים (מניעת זיהום מים) (תחנות דלק), התשנ"ז-1997.
15. מידע על פי סעיף 238(ב) לפקודת העיריות.
16. מידע על פי סעיפים 5, 4 לחוק עזר לדוגמה לרשויות מקומיות (הזרמת שפכי תעשייה למערכת ביוב), התשמ"ב-1981.
17. מידע על פי סעיף 2(א)(4) לתקנות התכנון והבניה (מסירת מידע), התשמ"ט-1989.

דברי - הסבר

הצעת חוק זו תקרא הצעת חוק המידע הסביבתי

מטרות החוק והצורך בו

הסביבה בה אנו חיים מושפעת מגורמים רבים, כגון פעילות תעשייתית, מסחרית ופעילויות רבות אחרות. מטרת החוק להציג בפני הציבור תמונה כוללת של מצב הסביבה באמצעות הטלת חובה על המשרד לאיכות הסביבה לפרסם מידע סביבתי באופן שוטף על-ידי מדיה אלקטרונית זמינה לציבור. החוק יטיל חובה על רשויות להעביר מידע סביבתי לידי המשרד לאיכות הסביבה. המשרד לאיכות הסביבה יקים מערך אשר יאסוף, ירכז ויפרסם את המידע הסביבתי באופן נגיש ונהיר לכל.

חקיקה זו תכליתה להעצים את הציבור ונציגיו במאמציהם לדרוש דין וחשבון מהגורמים העלולים לזהם את הסביבה. החקיקה נועדה להרחיב את היכולת של אזרחים לברר מידע אודות גורמים מזהמים בסביבתם, ביעילות ובזמינות מרבית, ולאפשר להם לקבל תמונת מצב סביבתית עדכנית בכל רגע נתון.

כיום, אין כלי באמצעותו יכול הציבור לקבל תמונה כוללת על מצב הסביבה במקום מגוריו או בכל אזור אחר בארץ, ואין דרך לקבל מבט-על או סטטוס אזורי. המידע שניתן להשיג היום, בכלים הקיימים, הנו מאוד נקודתי וניתן על-פי שאלה מסוימת המופנית לגורם מסוים, ועל מנת לקבלו יש לעבור מכשולים בירוקרטיים לא מעטים.

הצורך בחוק התעורר כתוצאה מקשיים פרקטיים אלו בהם נתקלו עמותות סביבתיות, כגון עמותת אזרחים למען סביבה בגליל, בבואם לקבל מידע בדבר גורמי זיהום בסביבתם. במצב הנוכחי, בו המידע אינו מפורסם, קיים קושי רב לדעת, איזה מידע לבקש מהרשויות, קרי, מיהם הגורמים המזהמים ומהם החומרים המזהמים.

על כן, נדרש שינוי חקיקתי זה אשר יסדיר הזרמת מידע לציבור.

יעדו של החוק הוא ליצור, בן היתר, פיקוח מוגבר על גופי האכיפה והרשויות, ולהגביר את הפיקוח הציבורי על גורמים מזהמים וליצור בסיס להתארגנות אזרחית ויצירת דו-שיח בין הגופים האזרחיים לבין הרשויות במאמציהם למנוע מפגעים סביבתיים.

חוק זה משתלב במגמה כללית בעולם המערבי אשר מגבירה את השקיפות וגילוי המידע הסביבתי לציבור. מגמה זו נועדה להעצים את הציבור ברצונו לדרוש ולהכיר את הגורמים המשפיעים על סביבתו. כך לדוגמה, חוק ה- EPCRA האמריקאי* יוצר מערך של דיווח ופרסום מידע סביבתי לקהילות, ובעקבותיו הוקמו אתרים באינטרנט המאפשרים לכל אזרח לבדוק מהם הגורמים המזהמים בסביבתו. כמו כן, בסוף חודש מאי האחרון חתמו 35 מדינות על אמנה אירופית אשר מחייבת מפעלים לדווח על מזהמים אשר הם פלטו לסביבה, והעברות של מזהמים אלו ממקום למקום. האמנה מחייבת איסוף המידע ופרסומו במאגר שיהא זמין לכל אזרח.

עיקרי החוק המוצע

יישום מטרות החוק יושג על-ידי עיגון הליך מנהלי, באמצעותו יזרום המידע מהרשויות והגורמים המזהמים, עד אשר יגיע ליעדו – הציבור. החוק מתווה קווי מתאר מפורשים להקמתו של הליך למסירת המידע הסביבתי, איסופו ופרסומו. הוא ממסד דרך יציבה וקבועה ליידוע הציבור במידע החיוני לו.

החוק מתבסס על מידע הקיים כבר היום בידי הרשויות השונות, והזורם ביניהן, ומעצב שופר אשר יאפשר את הוצאתו לאור, באופן מהיר, אמין, ויעיל.

* (EPCRA- Emergency Planning Community & Right to Know Act)

החוק קובע כי בית המשפט המוסמך לדון בעתירות לפי החוק יהיה בית משפט לעניינים מנהליים. קביעה זו מאפשרת הליך מהיר יותר ונוח יותר להגשת עתירות, ועל ידי כך גביר את האכיפה בביצוע חוק זה.

ההליך יתנהל על סמך שלוש נקודות מרכזיות, אשר יורחבו להלן:

- הטלת חובה על "רשות" כהגדרתה בחוק, למסור מידע סביבתי הנמצא ברשותה לידי "הממונה" כפי שנקבע בחוק.
- הטלת חובה על הממונה לאסוף, לרכז ולפרסם את המידע אשר יגיע לידי באמצעות הדיווחים כאמור.
- קביעת אופן פרסום המידע אשר יהא זמין ונגיש, במערכת מחשב לתקשורת אלקטרונית באמצעות האינטרנט או מערכת אחרת מסוג זה, אשר מאפשרת עיבוד המידע באופן ממוחשב ואוטומטי.

חובת מסירת מידע:

על מנת שחובת הפרסום תהיה אפקטיבית, חלה חובה משלימה על הרשויות להעביר מידע אל הממונה. החוק מטיל חובה על רשות, כהגדרתה בחוק, למסור כל מידע סביבתי אשר קיים בידה בכדי לאפשר לממונה לבצע את חובתו מכוח חוק זה. הטלת חובה זו יוצרת מחויבות מוגברת על הרשויות עצמן לביצוע החוק, ובכך לקדם את יישומו ומימושו בפועל.

בנוסף על חובת מסירת המידע, החוק מעניק סמכות לממונה לדרוש מידע ספציפי מן הרשויות. סמכות זו אינה מצומצמת למידע סביבתי עליו חלה חובת מסירת המידע הכללית, אלא זוהי סמכות רחבה יותר אשר מאפשרת לממונה לפרסם מידע אשר ראה לנכון כי יש עניין לציבור בפרסומו, והוא נוגע לאיכות הסביבה ובריאות הציבור.

כמו כן כל רשות מחויבת למסור את המידע בתדירות כזו אשר לא תאפשר עיכוב המידע בידיה. זאת על מנת למנוע סיכול אפשרי של תכלית הפרסום – קבלת תמונת מצב סביבתית עדכנית ושוטפת ומתן אפשרות לכל אזרח לעקוב אחר מגמות סביבתיות שונות באזור מגוריו.

חובת פרסום:

החוק מטיל חובה כללית על הממונה, לפרסם מידע סביבתי. אין בכוונת החוק להטיל חובת פרסום על כל מידע אשר בגינו ניתן לבקש בקשה לחופש מידע. ראשית, החובה חלה רק על מידע סביבתי. מידע סביבתי, כהגדרתו בחוק, הנו מידע אשר נתקבל בעקבות אחד מהדינים המפורטים בתוספת, תנאים נוספים ברשיון עסק הנוגעים לאיכות הסביבה וכן מידע נוסף אשר לו נגיעה לאיכות הסביבה (כגון מדידות, פליטות, וכו'). בנוסף לכך, החוק מאפשר הרחבת ההגדרה של מידע סביבתי באמצעות התקנת תקנות, או הוספת סעיפים לתוספת על ידי השר.

החוק מאפשר פרסום של מידע נוסף מעבר למצוין במפורש בחוק זה, אשר נוגע לאיכות הסביבה ואשר הממונה מצא כי יש בו עניין לציבור. אין הכרח שהמידע הנוסף יהיה "מידע סביבתי" כפי שמוגדר בחוק. המידע הנוסף יכול שיפורסם באופן חד פעמי, לעניין מסוים, מבלי לקבוע כל חובה עתידית לפרסום מידע זה. לממונה שיקול דעת, ובאפשרותו לפרסם מידע שהגיע לידי, הנוגע לאיכות הסביבה ויש בו עניין לציבור, אף אם מידע זה לא התקבל בעקבות חובה מפורשת בדיון.

שנית, החוק מתמקד במידע סביבתי אשר נתקבל אצל הרשויות (כל גוף מבוקר). הכוונה הנה ליצור הליך מנהלי אשר ירכז את המידע הסביבתי הקיים כבר ברשויות השונות. החוק אינו מטיל חובה חדשה לאיסוף מידע חדש, אלא עושה שימוש במידע הקיים ברשויות.

אופן פרסום המידע:

פרסום המידע יעשה ברשת האינטרנט. כמויות המידע ויכולת עיבודו מתאפשרת רק באמצעות מערכת מעין זו. הפרסום באינטרנט נבחר גם על מנת להגביר את הנגישות של המידע לאזרח, הקטנת העלויות הדרושות להשגת המידע, ויצירת שקיפות למידע המצוי בידי הרשויות.

הממונה ידאג לעדכון שוטף של הנתונים, וכן לשמירה של נתונים קודמים למשך שבע שנים לפחות. שמירת הנתונים נעשית מכמה סיבות. האחת, ישנם נתונים הנבדקים בתדירות נמוכה מאוד עד כדי בדיקות חד-פעמיות, ותקופה ארוכה של פרסום יכולה להחיל גם נתונים אלה. השניה, לאפשר לאבחן מגמות ארוכות טווח. השלישית התבוננות לאורך שבע שנים לפחות מאפשרת גם מבט כולל על הסביבה ומידת הזיהום בה לאורך תקופה משמעותית. כמו כן, ישנם תקריות שהשפעתם על הסביבה אינה בהכרח מיידית, והיא נבחנת לאורך זמן.

את מאגר המידע הממוחשב יש להקים באופן הדומה למנועי חיפוש, כך שהמידע שיימסר יוכנס למסד נתונים ממוחשב אשר יאפשר לחפש, לשלוף את המידע ולהצליבו באופן מרוכז ומהיר לפי קריטריונים שונים כגון מילת מפתח, שנים, שם מזהם מסוים, אזור או מיקוד וכיוצא בזה.

החוק מכיל גם על הממונה מועדים קצובים לפרסום המידע הסביבתי, כדי שהמידע המפורסם יהיה עדכני ושוטף, על מנת לאפשר לציבור לעקוב אחר האירועים אשר עלולים לגרום נזק לסביבה ולבריאותו.

על אף חובת הפרסום הכללית, הממונה לא יפרסם מידע אשר פרסומו עשוי להוות פגיעה בבטחון המדינה, או ביחסי החוץ שלה, או לגבי מידע שאין לגלותו על פי כל דין אחר, בדומה להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח 1988.

החוק מעניק לממונה שיקול דעת במקרים בהם יש חשש לפגיעה בסוד מסחרי, או פגיעה כלכלית. הממונה נדרש לעשות איזון בין החשש לפגיעה הכלכלית, לבין האינטרס הציבורי בפרסום המידע, חשיבתו לשם הגנה על בריאות הציבור ואיכות הסביבה. שיקול דעת הממונה נוגע לאותו מידע אשר לא נתקבל עקב אחד הדינים שבתוספת לחוק. החוק מחייב את הממונה לפרסם את סוג המידע ואת הנימוקים לאי פרסומו, במידה והחליט שלא לפרסם מידע מעין זה. חובה זו נועדה להעניק שקיפות גם למידע שהממונה החליט שלא לפרסמו. אמנם את תוכן המידע הממונה לא יפרסם, אך ניתן לעקוב אחר אותו מידע הקיים ואשר לא מפורסם ואחר הנימוקים לכך.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
א' בחשון התשס"ד – 27.10.2003